

בענין המעבר של מדינת ישראל מהשרדות ליעוד אגרות א עמ' קפב 2 שורות מהסוף

ועמ' קפג

יבאו עד מרום קצם אצל שלומי אמונים שבא"י, והיד הרמה המחומשת בהפקרות
ודרכי הגויים, באין זכר לקדושת ישראל באמת, המחפה את חרסיה בסיגים של

אגרות הראיה

קפג

לאומיות מזויפת בגרגרים של היסטוריה ושל חבת השפה, המלבישה את החיים
צורה ישראלית מבחון במקום שהפנים כולו הוא אינו יהודי, העומד להיות נהפך
למשחית ולמפלצת, ולסוף ג"כ לשנאת ישראל וארץ ישראל, כאשר כבר נוכחנו
ע"פ הנסיון, — היד הטמאה הזאת תתגבר, אז אין די באר גודל האסון. אבל בד'
בטחתי, שלא יתן למוט רגלנו, וכל חרד לדבר ד', וכל חפץ בישועת עמו וארץ
קדשו, יעמד על דגלנו, ונתחיל ליסד בציון פינת יקרת, ולהחיות את הישוב החדש,
על בסיס טהרת האמונה, המחוברת עם ששון החיים ודרישת משאלותיהם הצודקות,
והי' ד' עמנו, לקומם הריסות עמנו לדור דורים. ואתה, עורך נכבד, שים נא ידך
עמנו, ובא בראש כל חלוק, לימין ד' רוממה.
הנני הותם בברכה ורגשי כבוד ויקר,

הק' אברהם יצחק ה"ק הנ"ל